

malat. Temma sūdda olli tennu nink kinnussega tāudetu se armo nink hallesustesse eest, mes temma ütte pikka ello eal olli nānnu; temma mōtel ka neide paljo laste nink laste-latsi pāle, fedda Jummal tālle olli kinknu nink ke tedda sōanest armastiwa nink auvustiwa. Temma vallel taiwast Issa, et temma neid tahhas õnnistada nink neid jummalapelgliskun ello-kāiggin hoita.

Temma kōlm poiga omma naiste nink lastega, ni kui ka temma kats tūttart omme meeste nink lastega olliwa tulnu, et nemma sel illusal Janipāiwa öddangul omma kalli essaga koon ollesse nink temmaste saasse õnnistedus. Nemma lātsiwa se kengo pole, mes, ni kui jo sai ütteldus, üttest lohmussest olli ülle-warjatu, nink nāiwa jo kawwest omma ausat essa sāäl istiwat nink palvust piddawat. Waamelega tāudetu, jāiwa nemma saisma nink panniwa omma kāe kokko; neide wāikesse latse teiwa ka, mes nemma omme wannambid nāijewa teggewat; nemma es ligu paigast nikawwa, kui neide essa palvust piddi. Kui wannamees omma tatiwa pole üllendetu palget alla kāand nink omma palvust lõppet, lātsiwa nemma kengo otsa. Wannemba nink noremba terwitawa jo kawwest essa, wāikesse latse astsiwa temma ümber kokko nink silliwa tedda; temma poja nink tütre, temma wāū-mehhe nink minnija lāhunesiwa temmale ka kik auvopakja armoga,

wōttiwa temma kāe, rappotiwa sedda sōbralikult nink anniwa selle suud.

Se pāle üttel Abram neile: minna tenna teid, armsa latse, sāamest kige teiye armo nink ka se eest, et teiye minno omma tullemisega ollete rōmustanu nink kostotanu; minna tenna teid se eest sedda ennamb, funna minna tija, et teiye, ommaast pallawast pāivastööst wāssinu, armo perrast minno wāsta ni kawwest sija ollete tulnu; ent teiye ei sa omma wanna essa mitte ennamb kawwa henne Sean nāggema; fest se tund om liggidal, kōs minna Issandast foddo sa kutsutus nink teiye emma Maria nink teiye ette ārralānnu welli nink sōssaride mannu lāhha. Ent ni kawwa, kui Jummalala tahtminne om, et minna weel siin maan olle, om se mul armas nink kallis, henda teiye armust rōmustada nink nātta, et teiye kāssi häste kāüp. Nūud ei wōi minna kūl mitte ennamb teiye eest hoolt kanda nink teggew olla; ent minna wōi teiye eest Jummalat pallelda, nink sedda te minna, — et Jummal teid tahhas wallitseda, teid omma te pāäl sata nink teid õnnistada; fest temma om jo armolinne nink hallesstaja. Minnus om se kindma usk, et temma minno palvust om kuulnu; fest minna nāe rōmoga, et teiye hool nink kāe-tō om õnnistedu, et teiye hään ello-pōlwen ellate; ent weel suremb rōm om mul se ülle, et teiye Jummalat pelgate nink õigust tete. — Jakob, sinna minno kige